

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 137. Burgus errorum suorum revocationem simulans.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](#)

Sæcul. XVI.
A.C. 1559.

dices acceptare recusabat, caussatus, quod hi soli hanc caussam dijudicandi facultate carerent, & Aegidius Magister primus illius Præses ipsum de multis criminibus perperam accusaret. Ad hæc Cancellarius Olivarius accusatum omnino audiendum, & recusati judicii rationes esse discutiendas lata sententia pronuntiabat, quinimo huic reo celebrem quemdam Advocatum nomine Marillacum pro tuenda sua caussa concessit.

§. CXXXVII.

Burgus errorum suorum revocationem simulans.

Itaque Marillacus præprimis Burgum hortabatur, ut nonnihil ea, quæ interrogatus adversus fidem Catholicam durius responderat, moderaretur, simulque corrigeret illa omnia, quæ ejus Judices in ipsius fidei professione haud quaquam toleranda edixerunt; insuper eum monebat, ut promitteret, se Advocati sui pro ejus caussa perorantis sermones minime interrupturum. Hæc pollicebatur Burgus, quapropter Marillacus prosperi successus spe elatus omnes eloquentiæ suæ fontes exaurire videbatur, ut clienti suo patrocinari posset: præcipue vero illum in quo modo fuisse carceri mancipatum, ac sententias,

tias, & priora edita in eum pronuntia-
 ta, esse nulla comprobare nitebatur, de-
 nique judicum animis ad miserationem
 inclinatis sermonem suum absolvit, sui
 clientis nomine petens, ut rursus in Ec-
 clesiæ sinum reciperetur: cum ergo ip-
 semet quoque Burgus hanc sibi mentem
 esse assereret, duo Senatores ad Regem
 deputabantur, qui eundem de rei con-
 versione, fictitia licet, certiorem redde-
 rent, ac totius societatis nomine illius
 clementiam implorarent.

Sæcul. XVI.
 A C 1559.

§. CXXXVIII.

*Idem a Calvinistis ad pristinos suos er-
 rores revocatus.*

Verum Calvinistæ, cum hanc socii sui *Thuan. l. 23.*
 mutationem sibi funestam fore per-
 timescerent, subdole quemdam suæ sectæ
 Ministrum nomine Joannem Malonum
 olim Carmelitam ad carceres immittunt,
 atque per hunc Burgum, ut in senten-
 tia sua perfisteret, nec turpi tergiversa-
 tione Dei caussam desereret, hortaban-
 tur, eumque simul monebant, ut in Deo,
 qui ipsum minime deserturus esset, nec
 in hominibus præsidium reponens per-
 feveraret, neque vitam temporariam
 sempiternæ beatitudini præferret: in-
 super ei suggerunt, quod tunc, si con-
 stantiam, animique firmitatem retine-

n. 5.

Q 5 ret,